

4. a) Om det läggs till grund att den primära eller viktigaste funktionen hos mobiltelefoners minneskort inte är privatkopiering, är det då förenligt med direktivet att medlemsstaternas lagstiftning säkerställer kompensation till rättsinnehavarna för kopiering på dessa minneskort?
- b) Om det läggs till grund att privatkopiering är en av många primära, eller en av de viktigaste, funktionerna hos mobiltelefoners minneskort, är det då förenligt med direktivet att medlemsstaternas lagstiftning säkerställer kompensation till rättsinnehavarna för kopiering på dessa minneskort?
5. Är det förenligt med begreppet "skäligen avvägning" i skäl 31 i direktivet och med den enhetliga tolkning som ska göras av begreppet "rimlig kompensation" (se artikel 5.2 b i direktivet), och som ska utgå ifrån "skadan", att det enligt medlemsstaternas lagstiftning kan uppbäras ersättning för minneskort, men inte för interna minnen såsom MP3-spelare eller iPods, som är avsedda för och primärt används till lagring av privata kopior?
6. a) Utgör direktivet hinder för att det enligt medlemsstaternas lagstiftning kan uppbäras ersättning för privatkopiering från en producent och/eller en importör som säljer minneskort till företag, vilken vidare säljer korten till både privatpersoner och näringsidkare, när producenten och/eller importören inte känner till huruvida minneskortet har sålts till privatpersoner eller näringsidkare?
- b) Påverkas svaret på fråga 6 a om det i en medlemsstats lagstiftning finns bestämmelser som säkerställer att producenter, importörer och/eller distributörer inte ska betala ersättning för minneskort som används i kommersiellt syfte, att producenter, importörer och/eller distributörer — såvitt ersättningen ändå har betalats — kan kräva återbetalning av ersättningen för minneskort i den mån de används i kommersiellt syfte och att producenter, importörer och/eller distributörer kan sälja minneskort till andra företag, som är registrerade hos den organisation som administrerar ersättningsystemet, utan att betala ersättning?
- c) Påverkas svaret på frågorna 6 a och b
- om det i en medlemsstats lagstiftning finns bestämmelser som säkerställer att producenter, importörer och/eller distributörer inte ska betala ersättning för minneskort som används i kommersiellt syfte, varvid begreppet "kommersiellt syfte" tolkas som utgörande en möjlighet till avdrag som endast kan tillämpas av företag som har godkänts av Copydan, medan ersättning ska betalas för minneskort som används i kommersiellt syfte av näringsidkare som inte är godkända av Copydan,
 - om det i en medlemsstats lagstiftning finns bestämmelser som säkerställer att producenter, importörer och/eller distributörer — såvitt ersättningen icke desto mindre har betalats — (teoretiskt sett) [Orig. s. 40] kan kräva återbetalning av ersättning för minneskort i den mån de används i kommersiellt syfte, men där
 - det i praktiken endast är köparen av minneskortet som kan kräva återbetalning av ersättningen, och
 - det ställs krav om att köparen ska skicka en begäran om återbetalning av ersättningen till Copydan,
 - om det i en medlemsstats lagstiftning finns bestämmelser som säkerställer att producenter, importörer och/eller distributörer kan sälja minneskort till andra företag som är registrerade hos den organisation som administrerar ersättningsystemet, utan att betala ersättning, men där
 - Copydan är den organisation som administrerar ersättningsystemet, och
 - de registrerade företagen inte känner till huruvida minneskortet har sålts till privatpersoner eller till näringsidkare?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EF av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationsområdet (EGT L 167, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Cosenza (Italien) den 19 oktober 2012 — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza mot CIESSE S.R.L., i konkurs

(Mål C-468/12)

(2012/C 399/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Cosenza (Italien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza

Svarande: CIESSE S.R.L., i konkurs

Tolkningsfråga

Strider den italienska lagstiftningen om beräkningssättet för den årliga avgiften för alla ekonomiska aktörer — enligt vilken en rörelse som bedrivs i form av en kapitalassociation (i den vida mening som avses i direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008⁽¹⁾) är föremål för en betydligt mer betungande förpliktelse än en rörelse som bedrivs som enskild näringsverksamhet — mot artikel 5 i nämnda direktiv, i den del den föreskriver att enskilda näringsidkare ska betala en fast årlig avgift (200 euro, om de är registrerade i företagsregistrets allmänna del, och 88 euro om de är registrerade i företagsregistrets särskilda del), att icke kommersiella enkla bolag inom jordbrukssektorn ska betala en fast årlig avgift på 100 euro (med tillägg av 20 euro per lokal enhet), att lokala enheter och/eller filialer till bolag med säte i utlandet ska betala en fast avgift på 110 euro, att icke kommersiella enkla bolag utanför jordbrukssektorn ska betala en fast avgift på 200 euro och att advokatbolag ska betala en fast avgift på 200 euro, medan alla andra ekonomiska aktörer som driver rörelse i associationsform (bolag, konsortier eller liknande) ska betala en "avgift som är proportionell i förhållande till omsättningen för föregående år" (och vilken därmed kan uppgå till högst 40 000 euro)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EUT L 46, s. 11)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte Suprema di Cassazione (Italien) den 22 oktober 2012 — Panasonic Italia SpA mot Agenzia delle Dogane

(Mål C-472/12)

(2012/C 399/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte Suprema di Cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Panasonic Italia SpA

Motpart: Agenzia delle Dogane

Tolkningsfrågor

1. I första hand, skulle en färgplasmaskärm med ett diagonalmått på 106,6 cm, utrustad med två högtalare, en fjärrkontroll samt en ingång förberedd för isättning av ett videokort (som kostar mycket lite, är lätt att få tag på och är enkelt att sätta i), vilket inte importeras tillsammans med skärmen och som isatt i skärmen gör att skärmen kan ta emot ljud- och kompositvideosignaler och anslutas till dels maskiner för automatisk databehandling, dels apparater för inspelning och återgivning av videosignaler, DVD-läsare, videokameror och satellitmottagare, ha klassificerats enligt nummer 8471 eller nummer 8528 innan förordning (EG) nr 754/2004⁽¹⁾ trädde i kraft?
2. Om den föregående frågan besvaras nekande, ska en sådan skärm ändå klassificeras enligt nummer 8528 enligt förordning nr 754/2004?
3. Om den föregående frågan besvaras jakande, ska bestämmelserna i förordningen på detta område betraktas som tolkningsbestämmelser och har de därmed retroaktiv verkan, utom då tidigare specifika bestämmelser med motsatt innehåll är tillämpliga?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 754/2004 av den 21 april 2004 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 118, s. 32).